

Skulde Landboforeningerne føle deres Eksistens truet ved at miste Hopperne til Fordel for Hesteavlforeningerne — ligesom de ved Loven af 1862 mistede de ældre Hingste — og kunne sætte igennem, at de endnu en Tid vedblive at være Dyrstueforeninger, maa Hesteavlforeningerne absolut kræve, at Hoppelaaringerne som forhen og ligesom Hingstelaaringerne blive rent Foreningsanliggender og udgaa af Husdyrloven.

Da Husdyrloven af 1893 aldeles uventet strøg Tilskuddet til Indkøb af Hoppemateriale, hvilket Tilskud havde gjort megen Nytte ved at vække Interessen for og hæve Prisen paa gode Moderdyr, samt faktisk havde bidraget til at skaffe gode Hopper til Egne, hvor saadanne savnedes, følte Foreningerne det som et Tilbagestridt, hvorfor Ønsket om, at der i den ny Lov maa tænkes paa denne Sag, er levende.

Marhus, den 20de September 1899.

Niels Jensen.

N. Jensen.